

udtrykkeligt at udtale det. Heller ikke skaar der noget om, hvem der skal antage Kortarlene. Jeg antager, at det kunde være Kontrolpererne. Det er et Punkt, som jeg ogsaa skal henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa til Sagens næste Behandling.

Breinholt: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det første ærede Medlem for 8de Kreds har begjæret Ordet, og jeg ser, at den ærede Ordfører gjør det Samme; jeg antager dog, at det nok kunde være muligt at bringe det foreliggende Afsnit tilende idag, hvis de Herrer ville fatte sig i Korthed; men det maa jeg henstille.

Breinholt: Efter den ærede Formands Senstilling skal jeg søge at fatte mig saa kort som muligt og derfor lade de Bemærkninger ligge, som min ærede Sidemand (Bonne) har gjort til mit Ændringsforslag under Nr. 6. Dog kan jeg ikke lade være at bemærke, at naar han udtalte, at det var to meget indskrænkede Fiskemaader, hvorom mit Forslag handlede, og at det derfor ikke havde synderlig Betydning, saa er dette saa langt fra Tilfældet, at det tværtimod siges i Kommissionens Betænkning, navnlig om Savlyster, at de findes omtrent i hver Mand's Æie blandt den fiske Almue, og jeg veed af Erfaring, at der langs Simfjordens Kyster neppe gives nogen Gaard, end sige noget Hus og neppe nogen Herregaard, hvor der ikke findes Malestangjern. Af Hensyn til Liden skal jeg ikke forfølge dette videre, men derimod gaa over til Ændringsforslaget under Nr. 7 om Udvidelse af de laasede Bunde. Min ærede Sidemand udtalte, at min Stilling til dette Forslag forekom ham at være noget uliar; men min Stilling til det er tværtimod ganske overordentlig klar. Jeg staar paa Fiskerikommissionens Standpunkt, der udtrykkelig har sagt og begrundet, hvorfor den ikke turde gaa saa vidt som dette Forslag gaar. Jeg staar paa Regjeringsforslagens Standpunkt, og det, at jeg har stillet et Ændringsforslag, hvorefter disse laasede Bunde vilde blive endnu mere frede end de ere, synes mig ikke at gjøre min Stilling uliar. Tværtimod gjør det den netop klar, idet det viser, at hvad der skal være laasede Bunde vil jeg have fredet ikke tilfulde, saaledes som en af vore Rabomagter vil det med Hensyn til sine laasede Bunde, men saa vidt som Omstændighederne tillade det. Jeg glemte før at sige, at jeg stod ikke alene paa dette Standpunkt, fordi det var Fiskerikommissionens, uagtet denne Kommission for mig er en meget stor Autoritet, men ogsaa fordi det samme Standpunkt er hævdet af en anden Autoritet, som, hvad Simfjorden angaar, vistnok er den største Autoritet, vi have, nemlig Fiskerikontroløren for Simfjordsfiskeriet. Han siger i et Brev af 13de April 1874 til Fi-

skerikommissionens Formand — jeg skal ikke oplæse Brevet, men kun referere dets Indhold —, at han kan ikke gaa ind paa andre laasede Bunde i Simfjorden end dem, Loven af 25de Marts 1872 § 2 bestemmer, og det af mange Grunde. Han staar endnu langt, langt borte fra Fiskerikommissionen, thi de laasede Bunde ifølge den nævnte Lov ere kun to, og Fjedningen strækker sig kun over 2 Maaneder af Aaret, saavidt jeg erindrer. Det forekommer mig, at det er to gode Autoriteter, jeg her har nævnt, for ikke at forøge Antallet af de laasede Bunde, nemlig Fiskerikommissionen, som dog ellers ikke kan beskyldes for ikke at have været irrig i sine Bestræbelser for at træffe Foranstaltninger til at frede om Fiskeriet, og den særligt for Simfjordsfiskeriets Bedkommende saglyndige Kontrolør. Dgsaa dette Punkt skal jeg af Hensyn til Liden forlade og derimod gaa over til det vigtigste Ændringsforslag under dette Afsnit, nemlig til Forslaget under Nr. 13 til § 39. Da der er talt saa meget om Skadeligheden af Baadbrug, skal jeg vogte mig for at komme ind paa Detailler i den Retning; jeg skal kun sige, at der foreligger officielle Afstykker, som paa en langt klarere Maade end Paastande vise, hvad det i Grunden har at sige med denne Skadelighed. I Fiskerikommissionens Betænkning, Side 61, findes Uddrag af en Beretning til Indværgsministeriet fra Fiskerikontroløren ved Simfjorden om Nettoudbyttet af Simfjordsfiskeriet for 8 Aar. Tager jeg det første Aar, 1864—65, da har Nettoudbyttet af Malevaadsfiskeriet været 20,522 Rd., men det samme Fiskeri har i 1872—73, altsaa 8 Aar derefter, givet 48,537 Rd. og 30 St., hvilket er noget mere end det Dobbelte. Nu kan man sige: Men dette Fiskeri har formodentlig virket overordentlig skadeligt paa det andet Fiskeri. Der foreligger imidlertid ikke alene Beretninger med Hensyn til Malene, hvis Formerelsesmaade ifølge alle Ichthyologers Indrømmelse er ukjendt, men der foreligger tillige Indberetning om det andet Fiskeri, og derefter var Nettoudbyttet af dette i 1864—65 82,571 Rd. og 8 Aar derefter, nemlig i 1872—73, var Udbyttet 140,668 Rd.; det vil altsaa sige noget mindre end dobbelt saa meget som 8 Aar forud, og det var tilfældigvis netop de 8 Aar, hvor man havde slappet Lovgivningen overfor Pulsaaadsfiskeriet, og hvor dette blev drevet i en Udstrækning, som aldrig nogensinde før. Dette forekommer mig at være Fakta, som foreligge imod den umaadelige Skadelighed, som man tillægger Brugen af Pulsaaad. I alt Fald ere disse Fakta talende for mig, og da de ere bleve fremsatte af Fiskerikommissionen og foreligge efter en Indberetning til Ministeriet fra en i Statens Tjeneste ansat Mand, saa vil den høitærede Minister og ærede Medlemmer neppe kunne gjøre begrundede Indvendinger derimod. Jeg kan derfor ikke se Andet end, at det vilde være strengt, om man vilde gjøre det, som min ærede Sidemand